

Parochieblad

Z
A
L
I
G

K
E
R
S
T
M
I
S

G
E
L
U
K
K
I
G

N
I
E
U
W
J
A
A
R

Parochie H. Jozef
Pastorie Valuwe 1
5431 AV Cuijk
Telefoon: 0485 312233

Kerstmis 2010 / Januari 2011

De herders

De herders stonden in die nacht vooraan
en de eenvoudige, de minsten daar, verstonden
het grote wonder, raakten opgewonden
van woorden die niet eens werden verstaan.

Men kent de namen van de mannen niet.
Er staat geschreven dat er herders waren,
drie, vier of meer, maar na tweeduizend jaren
zijn zij nog steeds een dierbaar kinderlied.

En het werd waar: de minderen zijn meer.
Zij hadden geen geschenken meegenomen.
De koningen zijn later pas gekomen,
maar herders knielden toen als eersten neer.

Van tranen of van licht, de ogen blind,
gaven zij zo zichzelf als offerande.
Met grote, ruwe, moegewerkte handen
streelden zij zacht het nieuwgeboren kind.

Jos Brink

--- 0 ---

Ons parochieblad wordt in een oplage van achttienhonderd exemplaren bezorgd bij vrijwilligers en donateurs van de H. Jozef Parochie en iedereen die er prijs op stelt. Mocht u het niet rechtstreeks ontvangen en het toch graag bezorgd hebben, of kent u iemand die we hebben overgeslagen, wilt u ons dan via telefoonnummer 312233 op de hoogte stellen, liefst op werkdagen van 9-12 uur. Kopie voor het februari 2011 nummer verwachten wij uiterlijk op **maandag 17 januari 2011** bij parochiehozefcuijk@hetnet.nl of pham.vanmaanen@online.nl

Van de redactie

Voor de goede orde is het misschien goed dat het u duidelijk is, dat ná de bisschop en misschien de deken, het parochiebestuur de ‘baas’ is in een parochie. Dat is al eeuwen zo. De pastoor is per definitie voorzitter van het parochiebestuur. Omdat de Jozefparochie geen pastoor heeft, heeft de bisschop, zoals u weet, besloten de deken van dit dekenaat aan te stellen als administrator. Deze zal echter de vergaderingen niet leiden. De nieuwe kapelaan, pastor Theo Lamers, heeft daarin een belangrijke stem gekregen.

De directe verantwoording, van de dagelijkse zaken, ligt dus bij het parochiebestuur. Ook het uitgeven van een parochieblad behoort tot die verantwoordelijkheid. Het is goed dat we dit ons, als redactie, realiseren, vooral op momenten dat de we wel eens uit de band willen springen!

Er was u een ‘dik’ parochieblad beloofd voor de kerstdagen. Het had nog dikker kunnen zijn als de redactie z'n zin gekregen had.

Pastor Kees presenteert zich voor Kerstmis met een artikel over ‘concentreren’. We zouden ons met Kerstmis moeten concentreren, minstens gedurende enige tijd, op waar het nu werkelijk over gaat!

Pastor Theo laat deze keer verstek gaan met zijn Mijmering. De voorbereidingen voor Kerstmis, en alle activiteiten op het maatschap-

pelijk vlak, vragen veel van zijn aandacht. Gelukkig hebben we een zeer lezenswaard artikeltje van de pastoor van Boxmeer overgenomen. De liturgische kalender van de Martinusparochie is maar twee dagen lang. Daarna wordt de kerk weer voor een maand of drie gesloten voor bouwwerkzaamheden. Natuurlijk zullen we blij zijn als de Martinus parochianen de Jozefkerk weer opzoeken. We hebben ze na de vorige periode echt een beetje gemist. Hartelijk welkom in ieder geval bij deze hernieuwde kennis-making! En de koffie et cetera staan altijd klaar.

De Werkgroep Kerstversiering vertelt u over het thema dat men deze Kerst heeft uitgezocht. Dat kan een prachtige stal opleveren. We wachten af!

Eind deze maand komen Taizé jongeren bijeen in Rotterdam. Een artikel van de redactie over die ‘beweging’ komt dus van pas.

Paul had de koffie weer bruin, wat resulteerde in een mooi artikel over een groot man.

Ons aller Marinus, zeer vereerd met alle aandacht voor zijn 85ste verjaardag, schrijft over een boeiende kerstherinnering.

Dan nog een paar oproepen en opmerkingen en we hebben het gehad. Het lijkt de moeite waard!

De redactie wenst u allen een Zalig Kerstmis en een Gelukkig Nieuwjaar, Geniet van mooie dagen en van dit parochieblad!

Van het bestuur

Beste parochianen,

De laatste tijd bereiken ons als bestuur berichten en brieven dat er onder onze parochianen beroering is ontstaan over de wijze van voorgaan in en de verdeling van de diensten door onze pastores.

Wij als bestuur en ook onze pastores nemen deze signalen (voor u soms niet direct zichtbaar of hoorbaar) zeer ter harte.

We hebben hier de laatste tijd dan ook uitgebreid met onze pastores van gedachten over gewisseld. Dit moest wel in alle rust gebeuren. Hierna treft u hierover een stukje van de pastores aan. Als bestuur zijn wij van mening dat voor beide pastores een zo goed mogelijk werkklimaat aanwezig is zodat beiden op hun eigen wijze invulling aan hun roeping kunnen blijven geven. Zo bieden zij eenheid in verscheidenheid.

Briefschrijvers krijgen te allen tijde een reactie van het bestuur. Wij willen hierover in alle openheid met de betrokkenen van gedachten wisselen, doch het al of niet plaatsen van brieven in het parochieblad is en blijft een verantwoordelijkheid van het parochiebestuur.

Laten we er als gelovige gemeenschap met z'n allen de schouders onderzetten om in harmonie en met Christus als inspiratie onze parochiegemeenschap zo lang mogelijk levend te houden.

Met vriendelijke groet,

Het parochiebestuur

--- 0 ---

Het woord van God bewaar je niet in de boekenkast, maar in je hart !

Van onze pastores

Wat een luxe en geluk!

Onze parochie mag zich verheugen dat ze een levende en kritische parochie is. Een grote groep mensen die als gelovigen en vrijwilligers (m/v) er voor zorgen dat onze geloofsgemeenschap staande blijft. We hebben elkaar broodnodig om het verhaal van het leven met elkaar te delen. Het verhaal van Jezus is daarbij de spiegel.

Het is een luxe dat twee pastores in onze gemeenschap actief werkzaam zijn en blijven. De smaak en de beleving van vieringen in onze parochie wordt medebepaald door de koren, door samenzang, door samen te bidden en door stilte en warmte.

Onze voorgangers hebben hierbinnen ieder een eigen manier van samen vieren, en dat willen we ook zo houden. Daarom wordt er ook in gezamenlijk overleg zorg gedragen voor naar onze mening een evenwichtige verdeling in voorgaan.

We mogen in onze parochie van de H. Jozef ons gelukkig prijzen, dat de wil er is om samen vorm te geven aan ons geloof. De ontmoeting met God en met elkaar tijdens en na de zondagse viering.

We mogen geloven in en bouwen aan een gemeenschap die openheid voor elkaar belangrijk vindt. Samen op verschillende manieren vieren en leven, maar steeds in de voetsporen van Jezus van Nazareth.

U bent en blijft altijd van harte welkom in het parochiecentrum en in de kerk.

Het Pastorale Team van de H. Jozefparochie.
Kees Michielse en Theo Lamers

Overweging pastor Kees Michielse

Zich concentreren

In de drukke dagen voor kerstmis, zo heet dat dan, komt het er niet van om zich te concentreren op één punt.

Door van alles en nog wat worden we heen en weer geslingerd, want dit moet meteen en dat moet nog even gebeuren.

Al die “eventjes” omvatten ten slotte de hele dag (en soms zelfs ook nog een stuk van de nacht) en als we niet uitkijken ons hele leven.

Het leven gaat snel, dat hoor ik overal en dat is ook niet zo verwonderlijk, omdat zoveel van buitenaf een beroep op ons, mensen doet.

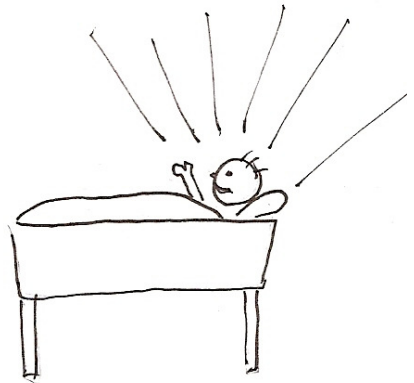
Natuurlijk, je talenten moeten we gebruiken en benutten en die komen ook goed van pas in de informele sfeer, in het vrijwilligerswerk etc.

Laten we wel wezen, als we geen vrijwilligerswerk meer zouden doen, dan kan heel veel niet meer gebeuren, en zeker niet in deze tijd van bezuiniging op zoveel vlakken van het leven en samenleven.

Maar toch, je concentreren is iets, dat heel nuttig is en bepaald geen verloren tijd is. Het werkt er aan mee dat je rustig wordt, dat je de innerlijke kant van je eigen leven aanspreekt, de kant die een kracht is om alles te ordenen, te scheiden wat hoofdzaak is en van groot belang, wat positief werkt en wat negatief, welke woorden gezegd moeten worden en welke zaken geen woord verdienen.

Elk jaar worden we ertoe uitgenodigd om ons te concentreren op één punt, namelijk op de geboorte van het kind Jezus. Jezus staat hier in onze reli-gieuze traditie symbool voor alle pasgeboren leven.

We worden elk jaar weer ertoe overgehaald om ons te concentreren op het wezenlijke in het leven en dat is een pasgeborene, nieuw leven, toekomst, ontwikkeling, vernieuwing en ga maar door....

Alles wat bijdraagt aan de menswording van de samenleving in het groot en in het klein. Wie met hart en ziel zich overgeeft aan het kind, als bron van nieuw leven, zal zich weten te concentreren op het allerbelangrijkste.

Met verwondering kijken naar een pasgeboren kind, zet mensen in een goede levenshouding, verdwaalt niet in wat voor situaties men ook verzeild raakt, omdat alles zich blijft concentreren rond nieuw leven, de kansen voor nieuw leven.

Wie zich op dit ene punt blijft concentreren, zal er heel veel baat bij hebben in het leven, want je ontdekt je mogelijkheden en beperkingen.

Voor de beperkingen hoef je je niet te schamen en de mogelijkheden krijgen meer kansen.

Niet zomaar luidt een oude spreuk: 'in de beperking toont zich de meester'.

We mogen tijdens de kerstdagen kijken in die eenvoudige stal, waarin Jezus hulpeloos te midden van Maria en Jozef en heel veel volk dat op bezoek komt, in de wieg ligt. Hij is het concentratiepunt voor alle bezoekers...opdat wij allemaal rust vinden in ons binnenste en uit ons leven halen wat ten diepste erin verborgen ligt.

Mooie en zalige kerstdagen toegewenst en een nieuw jaar met veel goede woorden en daden.

Kees Michielse, emeritus pastoor

--- 0 ---

Kerstfeest van de Bezoekgroep van de Jozefparochie

De bezoekgroep van de parochie houdt haar jaarlijkse kerstfeest op woensdag 22 december a.s. om 14.00 uur in de H.Jozefkerk te Cuijk-Noord. Een prachtig koor komt de dienst opluisteren en de kerk is dan al helemaal in kerstsfeer gebracht. Het belooft dus een mooie dienst te worden. Wilt u deze dienst graag bijwonen, aarzel dan niet maar kom naar onze kerk om samen het kerstfeest te vieren en na afloop van de dienst een kopje koffie met ons te drinken.

De bezoekgroep

“ Werken aan de wortels ”

(Samenvatting van het hoofdartikel in het blad ‘Parochienieuws’ van de parochie Boxmeer, van de hand van Karmeliet en Pastor Tjeu Timmermans).

Tijdens het opknappen van het Wilhelminaplein in Boxmeer is de enige en beeldbepalende boom met grote zorg klaargemaakt voor de verdere toekomst. De wortels die bloot kwamen te liggen zijn minutieus verzorgd in het besef dat daar het behoud en de groei vandaan moeten komen. Nu ziet niemand deze wortels meer, de omgeving is gewoon bestraat.

De aandacht die aan de wortels is besteed maakt duidelijk hoe belangrijk het is om aandacht te geven aan de wortels van een gelukkig leven van mensen, aan de wortels van vriendschappen en relaties, aan de wortels van onze parochiegemeenschap en aan de wortels van onze menselijke samenleving.

Dan komen vragen. Waar leven we werkelijk van? Hoe gaan we daarmee om? Geven we er tijd en aandacht aan? Wat geeft zin aan ons leven? Investeren we daarin?

Regelmatig hoor ik dat mensen eenzaam zijn. Wat is er aan de hand, dat mensen zich niet gezien en erkend voelen? Vaak hoor ik dat mensen op zoek zijn naar inspiratie en zingeving, maar die niet zo gemakkelijk kunnen vinden. Wat is er aan de hand dat mensen geen plek vinden waar ze inspiratie opdoen voor het leven? Regelmatig hoor ik dat vriendschappen en zelfs diepere relaties vluchtig zijn. Wat is er aan de hand dat het soms zo moeilijk is voor mensen zich aan elkaar toe te vertrouwen, zowel in vreugdevolle als in moeilijke momenten. Regelmatig hoor en zie ik dat mensen in onze samenleving niet in staat zijn elkaar in de grote verscheidenheid van culturen en godsdiensten te aanvaarden. Hoe leren we beseffen dat we allemaal het leven hebben ontvangen en dat alles ons gegeven is om samen mensen te worden van vrede en gerechtigheid, van breken en delen zodat ieder menswaardig kan leven.

Natuurlijk besef ik dat ieder op zijn of haar eigen wijze in het leven staat en op zijn manier zoekt naar een zinvol leven en een gelukkig bestaan.

Het zoeken naar zin en betekenis is voor ieder echter gemeenschappelijk. Daarmee zijn we bij de bronnen van waaruit we leven. De bron waaruit ik leef is het mysterie van God. God, die ons in alle opzichten leven en liefde gunt. God die zich heeft laten kennen als een bewogen en gunnende God in Jezus van Nazareth, een mens zo goed als God, voor ieder die er slecht aan toe was of is!

Als parochie vormen we een geloofsgemeenschap met de bron van liefde en leven in ons midden. Laten we die bron alle aandacht geven.

Pastorale Kerstwens

Er is een roos ontsprongen

Als je ooit op zoek naar leven,
een plek vindt waar mensen
-godvergeten, ongeweten-
elkaar dragen,
weet dan, dit is Bethlehem
vandaag.

Als je ooit een samenleven mag ervaren
waar de stomgemaakte stem krijgt
en de blinde uitzicht,
waar de kleingehouden mens
wordt grootgemaakt
en de verslaafde vrij,
weet dan:
hier ontspringt een roos,
vandaag.

Als je ooit een mens ontmoet
die zich oefent in rechtvaardigheid,
en die vrede maakt tot tweede natuur,
zeg dan maar: hier komt iets
van God tot leven.

Wij wensen u toe: dat wij mogen leven en werken aan dat Bethlehem,
dat wij de rozen in ons leven mogen zien bloeien, dat wij God meer
en meer tot leven zien komen.

Wij wensen u een zalig Kerstfeest en alle goeds voor 2011

pastor Theo Lamers,
pastor Kees Michielse
het parochiebestuur

Kerstmis 2010 in onze kerk in het teken van

‘Er is een roos ontsprongen’

In de vertaling van dit 16^e-eeuws Duitse kerstlied, met muziek van M. Praetorius (1571-1621), komt o.a. deze tekst voor:

*“Er is een roos ontsprongen,
uit ene zuivere stam (ook wel ‘uit ene wortelstam’).
Die naar profeten zongen,
voortkwam uit Jesse’s stam.
Zij heeft haar bloem gebracht,
al in de koude winter,
in ‘t midden van de nacht”*

Deze woorden gaan ver terug in de tijd. Meer dan 750 jaar vóór de geboorte van Jezus schreef de profeet Micha: “En uit u Bethlehem, Efratha, klein onder de geslachten van Juda, zal Hij voortkomen, die een heerser zal zijn.....etc. “ En de profeet Jesaja had een beeldspraak over de boom(stam) van Isaï waaruit een vrucht zou voortkomen die rechtvaardig zou heersen.

Eeuwen later ging deze profetie in vervulling nadat keizer Augustus tot een volkstelling had bevolen in de provincies binnen het Romeinse rijk. Daarmee, aldus de evangelist Matteüs, was de stamboom van het ‘geslacht van David’ compleet: vanaf Isaï, ook Jesse genoemd, en zijn zoon de latere koning David, tot aan de geboorte van Jezus. Geboren in die nederige stal in de velden van Efratha, nabij het stadje Bethlehem. Dezelfde omgeving dus waar lang daarvoor David de schapen van zijn vader hoedde.

Vanaf de Middeleeuwen zijn afbeeldingen gemaakt van deze ‘Boom’(stam) van Jesse’. Meestal voorstellingen van een op de grond slapende of rustende Jesse. Uit een zijde van zijn lichaam ontspringt een stam(boom), waaraan vertakkingen komen met daarop de koningen uit dit geslacht. In de top van deze boom Maria met haar Kind, evenals Jozef rechtstreeks afstammend uit het Huis van David.

Door de jaren heen werd de roos een symbool van Maria. Vandaar ook dat Maria wordt bezongen in dit lied. De roos, die kracht uitstralende bloem,

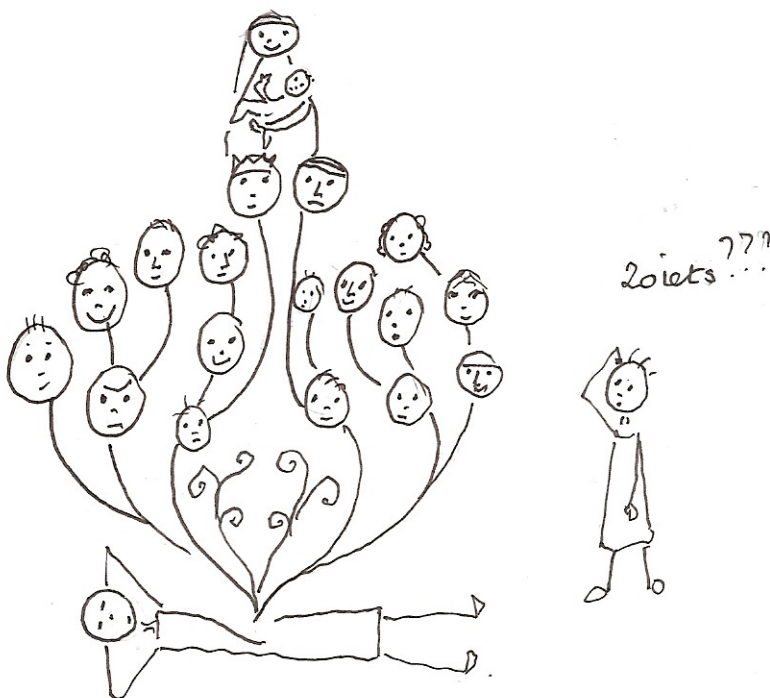
heeft - aldus het Bijbels woordenboek - vele betekenissen, maar alle hebben van doen met schoonheid, met een rein en zondeloos leven. Zij duidt op liefde, maar ook op de vergankelijkheid van het leven. En die roos (een oude variant zegt 'er is een rijs ontsprongen') ontsproot eigenlijk uit het niets uit een afgestorven, verdorpe wortelstam.

De werkgroep kerstversiering heeft wederom haar best gedaan om met Kerstmis dit thema uit te beelden in de versieringen van onze kerk.

Ook dit jaar kunt u een persoonlijke kerstwens of -boodschap bij de stal op een kaartje schrijven en ophangen in de kerstboom rechts bij de zijmuur.

**Beide kerstdagen kunnen de versiering en de stal worden bekeken.
De kerk is daartoe geopend van 13.00 tot 17.00 uur.**

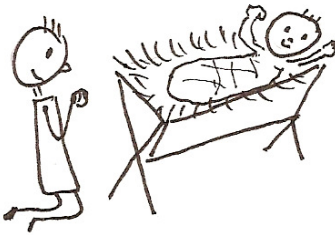
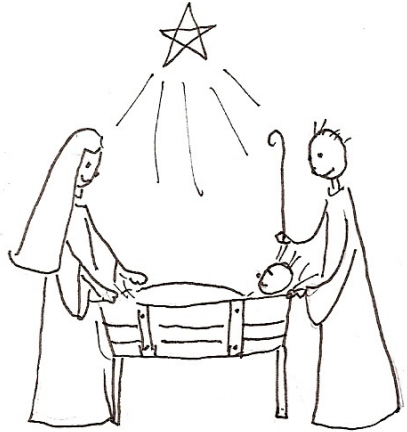
De Werkgroep Kerstversiering wenst u heel fijne kerstdagen.

Kerstmis voor kinderen

We vieren weer bijna Kerstmis, de geboorte van het kindje Jezus.

Voor de kinderen van de basisschool is er een speciale Kerstviering op vrijdag 24 december om 19.00 uur in de H. Jozefkerk in De Valuwe.

Voor de allerkleinsten (tot ongeveer 8 jaar) is er op Eerste Kerstdag, zaterdag 25 december om 15.00 uur "Kindje wiegen" in de St.Martinuskerk in het Centrum.

Samen zingen we liedjes en vertellen we een verhaal bij het pasgeboren kindje Jezus.

Op zondag 9 januari 2011 vieren we het feest dat Jezus is gedoopt. Om 11.00 uur is er dan in de H. Jozefkerk een gezinsviering.

-

-- 0 ---

Wat schijnt een kleine kaars ver in het donker!
Zo ver ook schijnt een goede daad in een duistere wereld.

(vrij naar William Shakespeare)

Bij Paul op de koffie

De zoektocht naar een geschikte gast op de koffie is niet altijd even eenvoudig. Soms gaan we dan wel eens buiten het parochiegebied want die grenzen zijn toch niet zo star.

Voor dit Kerstnummer hebben we een heel oude Cuijkenaar gevraagd, precies 1918 jaren na het Christuskind geboren in Cuijk, dat toen beslist niet veel groter was dan Bethlehem. Trouwens nu verschillen ze ook nog niet zoveel. Bethlehem telt heden ten dage 28000 inwoners, Cuijk 25000.

Het gaat om niemand minder dan **Geer Hendriks**, een man met in zijn lange levensjaren onschatbare verdiensten, voor de hele Cuijkse gemeenschap in het algemeen, en voor het katholieke kerkelijk leven alhier in het bijzonder.

Geer is, zoals u al berekend zult hebben, 92 jaar oud en hij is geboren in het karakteristieke huis aan de Cuijkse Vorstendom, op de hoek met de Smidstraat. Vroeger schreef men wel 'Smitsstraat' en dat ligt misschien wel meer voor de hand. Dat huis was toen namelijk al vele generaties bewoond geweest door de Cuijkse familie Smits, waarvan één van de voorouders al in 1803 genoemd werd als timmerman en als kerkmeester van de Martinusparochie. De vader van Geer, Harrie Hendriks, trouwde in 1917 met Mina Smits, die in dat huis geboren was.

Nog even over dit huis. In de tachtiger jaren nam een directeur van de Rijksmonumentenzorg afscheid van de dienst en zijn vrienden stelden een boek samen over de houten kapspanten van monumenten. Daar was de man extra in geïnteresseerd. Ze kwamen in die tijd ook bij Geer Hendriks terecht voor onderzoek. Na gedegen studie kwamen ze er achter dat de spanten van ongeveer 1650 waren. Zo oud moet het huis dus zijn, volgens de deskundigen.

Goed, nu van het huis naar zijn bewoners. Vader Harrie was timmerman en richtte in 1918 een firma op, samen met een broer van z'n vrouw, Harrie Smits. Het werd: 'Smits kistenfabriek in Cuijk'.

Deze Harrie Smits was ook nog bouwmeester en heeft in de jaren twintig van de vorige eeuw o.a. de 23 huizen met een geknikt dak in de Haagsestraat gebouwd en het kloeke eerste huis links in de Stationsstraat.

De kistenfabriek werd beetje bij beetje uitgebouwd in wat nu de tuin

van het huis aan de Vorstendom is, achter de muur aan de straatkant. Het hele stuk werd op den duur volgebouwd. De kisten werden in eerste instantie getimmerd voor de beide melkfabrieken Sint Maarten en de Lacto, het latere Nutricia. Die verpakten er hun melkpoeder in. Reeds in 1929 werden er ook al veel kisten gemaakt voor o.a. de Grolsch brouwerij, die toen nog 'De Klok' heette. Ook Bavaria en Gulpener bier behoorden tot de klanten. Duizenden bierkratjes werden er gefabriceerd. De namen van de bedrijven werden met brandijzers in de planken gebrand.

In 1918 werd onze Geer als oudste zoon geboren, daarna volgden zus Nelly en broer Harry

De kleuterschool werd doorlopen op de school van de zusters van het klooster, daar waar nu zo ongeveer de ingang van het winkelcentrum de Zwaan ligt. De weg er naar toe voerde door het 'Zusterstraatje', achter de tuinen en schuurtjes langs van de huizen aan de westelijke kant van de Grotestraat.

Zoals alle Cuijkse jongetjes ging Geer daarna naar de oude Fraterschool, die stond op de plaats waar later, na de sloop van die school, een parkeerplaats was en waar nu exact het schouwcafé van de Schouwborg gelegen is. Frater Salvius was hoofd van de school en frater Petrus ('Petje') herinnert Geer zich ook nog goed.

Nogal wat jongens uit katholieke gezinnen gingen na de lagere school naar kostschool voor vervolgonderwijs. Samen met Bep van Daal uit Haps ging Geer naar de bekende school 'de Ruwenberg' in Sint Michielsgestel. Daar volgde hij de Handelsschool. Met de trein vanaf Haps naar Schijndel en dan met de bus verder. De hutkoffer met kleren en boeken was al voorafgegaan met van Gend en Loos.

Drie keer per jaar mochten de studenten naar huis met vakantie, Kerstmis, Pasen en in de zomer. Op kostschool mocht je vanaf je 16de jaar roken, maar dan alleen pijp of sigaar. Er werd verplicht Frans gesproken. Ook uw verslaggever heeft zo'n kostschooltijd meegemaakt. Weliswaar meer dan 10 jaar later, maar onder dezelfde omstandigheden. We zijn er niet slechter van geworden!

Na de schooltijd ging Geer thuis in de zaak. Daar werd niet over gepraat, dat werd gewoon gedaan, als vanzelfsprekend.

Intussen was hij erg verbonden met de Martinusparochie en de kerk. Ook dat was bijna vanzelfsprekend. Koorzanger, misdienaar, de gebruikelijke functies voor 'brave' (nou ja ?) jongens.

In 1938 moest hij in dienst. In Venlo, niet ver van huis, bij de afdeling 'zware mitrailleurs'. In februari 1939 zwaaide hij af, maar op 31 augustus van dat jaar werd de algehele mobilisatie afgekondigd en kon Geer z'n poeties weer om de benen wikkelen. Hij werd gelegerd in Beek en Donk. In de zeer strenge winter van '39-'40 beperkte de militaire taak zich voornamelijk tot het ijsvrij houden van de Zuid Willemsvaart opdat de eventuele vijand geen vrije doortocht had over het ijs.

In de oorlogsdagen van mei 1940 heeft zijn eenheid vooral veel gelopen. Ten zuiden van de brug in Zaltbommel werden enkele schepen beschoten waarvan men dacht dat er misschien Duitse soldaten in zaten. Dat bleek achteraf een jammerlijke vergissing. In juni 1940 kwam de militair, inmiddels opgeklommen tot de rang van sergeant, weer thuis. Hij werd vrijgesteld voor de "Arbeitsinsatz" in Duitsland, omdat hij een "Ausweis" kreeg vanwege het feit dat hij zich had opgegeven bij de 'Bosbrandweer'. Waar dat bos lag wist niemand!

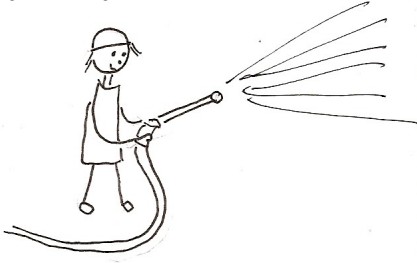
Eén van zijn ergste belevenissen in die oorlogsjaren was de grote brand op 8 mei 1944 in de kerk van het Kruisherenklooster in Sint Agatha. Alhoewel Geer nog geen lid was van de Cuijkse vrijwillige brandweer, spoedde hij zich naar die brand. Met man en macht werd

geprobeerd te redden wat te redden viel. Hij herinnert zich hoe ze boven de biechtkapel een tussendeur telkens open, maakten, nat gooiden en weer sloten. Het klooster bleef gelukkig behouden, maar een reeks prachtige kunstwerken in de kapel werd verwoest. Min of meer een culturele ramp! De brand is overigens niet ontstaan door oorlogsgeweld.

Geer had inmiddels zijn toekomstige vrouw gevonden. Mien Keijzers, al evenzeer van langdurige Cuijkse oorsprong als hijzelf. Ze hadden het geluk bij het ongeluk dat beide families in de winter van '44-45 op hetzelfde adres geëvacueerd werden, bij boer Toonen op de Ewinkel. Dikke pret! Mooi verhaal: Dochter Bets Toonen, voor geen kleintje vervaard, kwam een keer trots thuis met de mededeling dat ze een granaat in de wei had gevonden en die maar bij de buurman in de wei had geknikkerd. Bets heeft nog vele jaren geleefd!

In 1947 zijn Geer en Mien getrouwd. In datzelfde jaar bouwden de gebroeders Hendriks, broer Harry was ook in de zaak gekomen, een nieuwe kistenfabriek over het spoor, ook onder de naam: Smits Kistenfabriek. De kisten werden vanaf nu met spijkermachines gemaakt. In 1983 is het bedrijf opgeheven en nu zit er Steenhouwerij Smits, heel ver weg nog familie.

Geer werd na de oorlog vrijwilliger bij de Cuijkse brandweer

en is daarvan 34 jaar commandant geweest. Bij zijn afscheid in 1983 werd hij benoemd tot Ereburger van Cuijk. Een aantal jaren later werd hij ook nog eens Koninklijke onderscheiden!

De grootste branden waren Victor Hugo en Leerlooierij Manders, waar nu sporthal 'de Kwel' staat.

De brandweer was eerst gevestigd onder Huize Maasouwe aan de Grotestraat, daarna in de nieuwe brandweerkazerne aan de Zwaanstraat om vervolgens naar de huidige plek op de Gildekamp te gaan. Bij de inzegening van de kazerne aan de Zwaanstraat door deken van den Acker, tijdens de Sesamfeesten in 1957, mocht Geer als commandant het wijwatervat dragen. Bij de opening op dezelfde dag van de overige nieuwe gebouwen, waaronder de Schouwborg, deed burgemeester Jansen dat zelf.

Geer Hendriks en zijn vrouw Mien kregen 4 kinderen. Eerst twee dochters en daarna twee zonen. Hij is er uiteraard terecht trots op dat zijn kinderen en kleinkinderen (4 jongens en 4 meisjes), en zelfs een

achterkleinkind, het goed maken. De appels zijn niet ver van de boom gevallen! Er is een nieuw 'appeltje' op komst. Gelukkig wonen twee kinderen in Cuijk. Dat is toch wel fijn als je oud wordt.

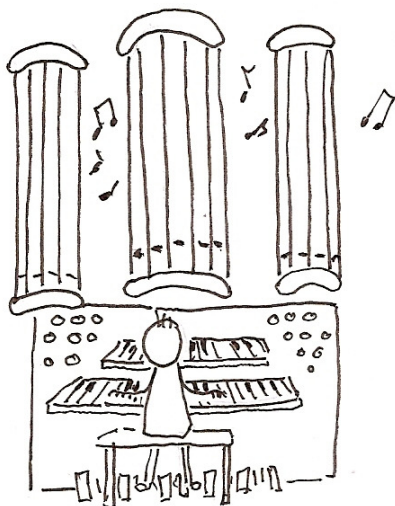
Jarenlang is Geer lid van het herenkor van de Sint Martinusparochie geweest. Tijdens z'n schooltijd was hij al koorzangertje. Hij heeft daarbij zijn hart verpand aan alles wat met kerkmuziek te maken heeft.

Harry Philipsen was de dirigent van het mannenkor Een inspirerende muzikman. Hij was nog familie van de sigarenfabrikanten Philipsen en van Hussen. Geer wilde zijn voorbeeld volgen en begon aan een dirigentenopleiding van Hoppenbrouwers van de Gregorius Vereniging. Later volgde hij nog weer een koordirectie cursus bij de Kruisheren in Sint Agatha.

Na een invalperiode werd hij benoemd als opvolger van Philipsen tot dirigent van het koor. Dat heeft hij met veel verve gedaan tot 1983.

Toen hij een wat langere periode afwezig was, op bezoek bij zoon Harry in Brazilië, ontdekte hij bij thuiskomst dat er een andere naam achter het woordje 'dirigent' in het kerkbladje stond. Een zeer onzorgvuldige manier van communiceren. Jaren later, toen hij zich intensief had bemoeid met de renovatie van het orgel, was de toegangssleutel tot het koor ineens verdwenen en was Geer bedankt.

Dat heeft veel pijn gedaan. De katholieke kerk, niet anders dan veel andere instanties, ging en gaat niet altijd even zorgvuldig om met zijn verdienstelijke voormannen. Zijn liefde en passie voor kerkmuziek in de breedste zin van het woord kwam dus ook tot uiting toen het grote Severijnorgel uit de 17de eeuw in de Martinuskerk gerestaureerd moest worden.

Hij nam daarbij de technische leiding en organisatie op zijn schouders. Minutieus heeft hij vanaf de eerste demontage tot aan de laatste nieuwe toon de gang van zaken begeleid en geadviseerd. Er is hem dan ook geen enkel orgel van enige betekenis in Nederland onbekend. En het is ongelooflijk hoeveel van die kennis tot op zijn hoge leeftijd nog direct beschikbaar is. Daaruit spreekt de echte liefhebber en deskundige! Een

autoriteit. De al even begeesterde Bert van Heukelom, ook zo'n 'Oer-Cuijkenaar' heeft twaalf uur film opgenomen van de orgelrestauratie. Dat heeft geresulteerd in een boeiende film over het hele traject. Bij dit alles was Geer vele jaren secretaris/penningmeester van het Armbestuur van de parochie. Dat is een bijzondere instantie, al vele eeuwen oud. Het oudste boek met 'notulen' van deze parochie-organisatie dateert van 1648. De club bestaat nog steeds en springt her en der bij waar tastbare nood is. Vooral op het gebied van de jeugd! Dat Armbestuur was best een stevige club. Het gebeurde nogal eens dat mensen een legaat vermaakten, waarbij ook nogal eens grond. Zo is het huidige Maartenshof, als Porta Coeli gebouwd op een stuk grond dat "de Armenkamp" heette. De grond had ook nog gediend als volkstuincomplex en was waarschijnlijk ooit geschonken. Naast het Armbestuur bestaat er ook nog een Vincentiusvereniging bij de Martinusparochie, met nagenoeg dezelfde doelstelling.

Voor al zijn verdiensten voor kerk en parochie is Geer onderscheiden met de kerkelijke "Pro Ecclesia et Pontifice".

Hoewel zijn vader raadslid en wethouder was geweest van de gemeente Cuijk en Sint Agatha, heeft de politiek Geert nooit aangetrokken. Hij bleef liever

snuffelen in zijn boeken, musea, archieven en documenten. Jammer is het dat een blik vol aktes van het Armbestuur, eeuwen oud, op nogal mysterieuze wijze verdwenen is. Dat kan hem nog pijn doen.

In 2007 is zijn vrouw Mien gestorven. Ondanks zijn grote verdriet heeft Geer zich prima gehandhaafd, mede dankzij zijn kinderen en een warme omgeving. De reus Geer Hendriks heeft zich op wonderbaarlijke wijze weer opgericht, ondanks verlies aan mobiliteit. Zijn geest is helder en zijn geheugen prima. Hij blijft

bescheiden, deze sympathieke mens. En het huis waarin hij woont, past bij de man. Dat moet zo blijven!

Eigenlijk doet dit stukje nogal tekort aan zijn betekenis voor Cuijk. Wat hier neergeschreven is, vormt maar een klein deel van wat we in vier uur tijd besproken hebben. Je zou er een boek over moeten schrijven. Jammer als al die kennis en ervaring verloren zou gaan.

Geer, we hebben een stukje van de sluier opgelicht. Ik heb ervan genoten, dank je wel

--- 0 ---

Tekens van ter neergang?

Twee van onze toch al niet zo talrijke misdienaars, Joyce en Eva, stoppen met hun werk als misdenaar voor onze parochie. Ze hebben daar zo hun eigen redenen voor. De parochianen willen hen hartelijk danken voor hun werk in de afgelopen jaren.

Al heel lang, en verschillende keren, hebben we in dit blad een oproep geplaatst voor nieuwe misdienaars. Daar is nooit door iemand op gereageerd!

Hetzelfde geldt voor versterking met mannenstemmen in het koor Sint Jozef Cantorij. Nooit een reactie, terwijl de smartlappenkoren en zeemanskoren hier en elders bijna een ledenstop moeten invoeren.

Zijn we dan toch bezig met het 'trekken aan een dood paard'?

Laten we maar blij zijn dat er gelukkig nog heel wat oudere mensen naar de kerk komen. Want van de jongeren moet je het daar ook niet hebben.

Of ..... zien we toch een lichtpuntje?

In de gezinsviering van zondag 12 december jl. mochten we gelukkig weer een aantal kinderen en hun ouders verwelkomen, en dat geeft ons toch goede moed. De tijd zal wel leren waar we terechtkomen, maar de Boodschap blijft gelukkig wel dezelfde!

Kerstmis 1943

Het is lang geleden, maar het staat nog wel stevig in mijn herinneringen gekrast: na de Nachtmis volgden destijds nog een Dageraadsmis en een Dagmis !!! De priester droeg dus drie Heilige Missen na elkaar op en het was min of meer vanzelfsprekend dat wij die drie Missen één voor één bijwoonden!

De Nachtmis was een meestal plechtig gezongen Mis, de twee die volgden waren zogenaamde ‘gelezen’ Missen, die doorgaans snel verliepen. Ja ja, dat was nog eens bidden aan het begin van de Kerstdagen ! Nou ja, we zijn er niet slechter door geworden.

Een interessante bijkomstigheid in 1943, midden in de oorlogsjaren, was dat wij thuis enkele dagen voor Kerstmis twee totaal onbekende en ongewenste logees in ons ouderlijk huis kregen. Twee officieren van het Duitse leger!

Men had gehoord dat wij thuis slaappleatsen over hadden omdat er vier zonen uit ons gezin in Duitsland moesten werken. In feite waren wij, de zonen, echter ‘ondergedoken’, zoals dat heet. Dit juist om te voorkomen dat wij zouden worden opgeroepen voor de ‘Arbeitseinsatz’ (verplichte tewerkstelling in Duitsland !) Toen ik van die inkwartiering hoorde kon ik het niet langer op mijn onderduikadres uithouden. Ik ging terug naar huis en zou zeggen dat ik zestien was en zojuist was teruggekeerd van enkele dagen logeren bij een tante. De beide officieren kwamen uit Oostenrijk, waren heel beleefd en zeiden, dat ze goed hadden geslapen in het tweepersoonsbed van mijn oudste broers. Kon ook niet anders!

Herr Joachim bleek een voortreffelijke pianist. Hij speelde enkele kerstliederen, waaronder ‘Stille Nacht’ dat wij gezamenlijk meezongen. Meerstemmig zelfs want mijn oudste zus zong gewoon vals. Zij kon ook niet anders. Na vier dagen werden de (nogal anti-Duitse) Oostenrijkse wapenbroeders opgeroepen te vertrekken. Men had hen weer nodig in de strijd. We hebben nooit meer iets van deze ‘Kerstlogees’ gehoord.

Dat neemt niet weg dat Kerstmis 1943 er een was om nooit te vergeten. We hebben het gezamenlijk zingen van Kerstliedjes met begeleiding, nu van een van mijn broers, in de jaren daarna nog lang volgehouden.

Ik verheug mij nu al op het luisteren naar een meerstemmig gezongen: ‘Stille Nacht’ in de Jozefkerk. En op het meezingen van de ‘Herdertjes’, de ‘Ontsprongen Roos’, het ‘Pas geboren Kind’ enzovoort.

Daarbij wens ik u gaarne en van harte een ‘Zalig Kerstmis’.

Marinus

TAIZÉ, een andere wereld?

De geschiedenis van de gemeenschap van Taizé begon in 1940 toen Broeder Roger Schutz vanuit Zwitserland in het plaatsje Taizé in de omgeving van het Bourgondische Cluny in Frankrijk aankwam. Het was oorlog, Frankrijk was verdeeld in twee gebieden en er heerste bittere armoede. Roger kwam uit een redelijk welvend, gereformeerd Zwitsers gezin, had theologie gestudeerd en was dominee. Zijn moeder was een Française. Hij kocht in Taizé een huis waarin hij mensen opving die om een of andere reden op de vlucht waren voor de Duitse bezetter, met name veel achtervolgde Joden. In 1942, moest hij zelf, getipt door een gepensioneerd Franse officier die bevriend was met zijn ouders, naar Zwitserland vluchten en het huis werd bezet door de Gestapo. Maar in 1944 keerde hij terug. In de tussentijd hadden in Zwitserland de eerste broeders zich bij hem aangesloten, waarmee de oecumenische gemeenschap was geboren, op basis van de Bijbel en universeel christelijk geloof. Roger had met zijn medebroeders de eigen christelijke identiteit gevonden door in zichzelf een verzoening tot stand te brengen tussen het geloof van zijn wortels en het Mysterie van het katholieke geloof, zonder de verbondenheid met wie dan ook te doorbreken of af te breken.

In de jaren na de oorlog bezochten de broeders geregeld gevangenen uit het nabijgelegen krijgsgevangenkamp, die ze van de autoriteiten ook in hun zondagse diensten mochten ontvangen. Ze zorgden voor de opvang van weeskinderen en zij bekommerden zich om de allerarmsten in de samenleving. Vanaf 1949 wijdden de broeders zich toe aan een leven in celibaat, gemeenschapsleven en grote eenvoud. Broeder Roger werd de eerste prior van de kloostergemeenschap. Uitgangspunt van het kloosterleven was stilte, gebed en gezang. Buiten het klooster en de kleine parochiekerk richtten de broeders zich op de noden in de wereld, dichtbij maar ook veraf.

Op Paaszondag 17 april 1949 legden de eerste zeven broeders hun geloften af. In 2010 zijn er ruim 100 broeders opgenomen in de communiteit van Taizé.

Vanaf het begin trokken veel theologen naar Taizé om kennis te maken met deze oecumenische leefgemeenschap.

In 1969 was een jonge Belgische arts de eerste katholiek die intrad. In de loop der jaren volgden velen de roeping om aan te sluiten bij de gemeenschap van Taizé. Steeds meer broeders van gereformeerde, katholieke of anglicaanse huize maakten er deel van uit. Al snel maakten de broeders tochten naar het verdere platteland en steden om hun hulp te bieden aan mensen in nood. Ze begonnen broedergemeenschappen te vormen in andere steden en probeerden daarbij de “tekenen van de aanwezigheid van Christus onder de mensen, dragers van menselijk geluk” duidelijk te maken.

Sinds 1951 hebben de broeders, voor langere of kortere tijd, ook geleefd in kleine gemeenschappen tussen de armen van Calcutta, Bangladesh, Algiers, de Filipijnen, New York City en in de “Hell’s Kitchen” Kenia en Senegal.

In 2005 werd Prior Broeder Roger, de stichter van de broederschap, tijdens een dienst doodgestoken door een verwarde Roemeense vrouw. Hij werd opgevolgd door Broeder Alois, een katholiek van Duitse oorsprong. Daarmee werd nog weer eens het internationale en oecumenische karakter van de gemeenschap onderstreept.

Taizé blijft voor velen een verbazingwekkend fenomeen. De broeders, hun achternaam wordt nooit vermeld, verdiepen zich volgens een vast schema minstens drie keer per dag een langere periode in gebed, zang en Bijbelteksten. Zij kennen een grote openheid voor de problemen van deze wereld, waarmee ze vooral ook veel jongeren aanspreken.

Vanaf begin zestiger jaren in de vorige eeuw trokken er steeds meer jongeren naar de geloofsgemeenschap in Taizé. Met de rugzak op pelgrimage, dat is wat de hedendaagse jongeren willen. Gemeenschapszin speelt een cruciale rol. Samen bidden, zingen, dansen en Bijbellezen, samen praten over maatschappelijke problemen, dat is wat veel jongeren zoeken. En dat vooral kunnen ze vinden in deze oecumenische gemeenschap. Veel jongeren in deze wereld kunnen hun religieuze gevoelens in de vaak starre kerken van hun vaders niet meer kwijt. Zij zoeken nieuwe wegen, die ze veelal kunnen vinden in de Taizé beweging. Taizé biedt de jongeren geloofsverdieping en vaak antwoord op vele geloofsvragen. Belangrijker is wellicht nog de onderlinge ondersteuning, die de jongeren elkaar daar geven.

Inmiddels trekken jaarlijks zo’n 100.000 (!) voornamelijk jongeren naar Taizé. Elke week, vooral rond Pasen en in de zomer, komen vele duizenden jongeren voor een week, maar ook wel voor een langere periode van ontmoeting en bezinning naar Taizé. Elke dag geven de broeders van de gemeenschap Bijbellezingen. De jongeren doen drie keer per dag mee aan de momenten van stilte, gebed en zang. Daartussendoor wordt er veel gebeden en gediscussieerd. Ook worden er corveewerkzaamheden gedaan, zoals afwassen, eten uitdelen enz..

De plaats Taizé is intussen helemaal aangepast aan deze massale intochten. Een grote nieuwe kerk, de Verzoeningskerk, vormt het ‘brandpunt’ van de plaats.

De Taizé beweging wordt langzamerhand door alle christelijke kerken, alhoewel aanvankelijk wat argwanend, gewaardeerd en opgenomen. Zij stimuleren de beweging en ondersteunen de jaarlijkse bijeenkomst met Oud- en Nieuw ergens in Europa.

Met zo'n vijf en twintig duizend jongeren Oud en Nieuw vieren, dat doen namelijk de broeders van Taizé al jaren, en elk jaar in een ander land van Europa. Dit jaar is Nederland aan de beurt. De bijeenkomst vindt plaats in Rotterdam met een accent op de Ahoy hallen. Aanleiding is een gezamenlijke uitnodiging van de Protestantse Kerk in Nederland, de Rooms-Katholieke Kerk en de Raad van Kerken.

Onder de titel 'Pelgrimage van Vertrouwen' willen zo'n dertigduizend jongeren – van wie twintigduizend uit andere Europese landen – tijdens de 33ste 'Taizé Ontmoeting' van 28 december tot en met 1 januari aan vrede bouwen door uitwisseling op het gebied van geloof, leven en cultuur. De jongeren, die vanuit de hele wereld zullen komen, worden merendeels opgevangen, door samenwerking van parochies en protestante gemeentes, in gastgezinnen in Rotterdam en omgeving.

De RKK en de EO gaan de Taizé Ontmoeting samen op televisie verslaan onder de titel "Taizé aan de Maas" tijdens vijf uitzendingen van 27 t/m 31 december dagelijks op Nederland 2 vanaf 17.10 uur.

Voor meer informatie en eventuele deelname kunt u terecht op:
www.taize-rdam.nl

--- 0 ---

Kinderwerk:

Schoenendozen, lampionnen en heel veel leuke dingen doen!

In oktober hebben wij met het kinderwerk meegedaan aan de schoenendoos-actie, waarbij we zelf een schoenendoos hebben versierd en gevuld met spulletjes voor een ander kind. Dit jaar kunnen we weer met 7 gevulde schoendozen kinderen op andere plaatsen in de wereld blij maken!

Op vrijdagmiddag 5 november hebben we ons voorbereid op het feest van Sint Maarten. Na eerst samen naar het verhaal van Sint Maarten geluisterd te hebben heeft iedereen een eigen lampion voor het Sint Maartenfeest gemaakt. Het was een leuke en gezellige bijeenkomst waarin we samen ook hebben nagedacht wat Sint Maarten heeft gedaan voor de mensen.

Wil je ook meedoen met de kinderclub op vrijdagmiddag,
neem dan contact op met: Astrid Bakker. Telefoon: 0485-750662
of per e-mail: astrid_verhoeven@hotmail.com.

Heilige Jozef Parochie Liturgische Kalender

Kerstmis 2010 en Januari 2011

Vrijdag Kerstavond	24	19.00 23.30 !	Gezinsmis Pastor Kees Michielse m.m.v. Jeugdkoor en Aspirantenorkest van Harmonie Gaudete in Domino Nachtmis Pastor Theo Lamers m.m.v. Crescendo
Zaterdag Eerste Kerstdag	25	11.00	Hoogmis Pastor Theo Lamers m.m.v. St. Jozef Cantorij
Zondag Tweede Kerstdag	26	11.00	Eucharistieviering Pastor Kees Michielse m.m.v. Harmonie Irene uit Beers
Woensdag	29 Dec.	19.00	Eucharistieviering Pastor Kees Michielse
Vrijdag Oudjaarsavond	31 Dec.	19.00	Eucharistieviering Pastor Kees Michielse m.m.v. Cantorijtje
Zaterdag Nieuwjaar	1 Januari		Geen viering !!
Zondag	2	11.00	Eucharistieviering Pastor Kees Michielse m.m.v. DieDrie
Woensdag	5	19.00	Eucharistieviering Pastor Kees Michielse
Zaterdag	8	19.00	Woord- en Communiedienst
Zondag	9	11.00	Eucharistieviering Pastor Kees Michiels Gezinsviering m.m.v. Jeugdkoor
Woensdag	12	19.00	Eucharistieviering Pastor Kees Michielse
Zaterdag	15	19.00	Eucharistieviering Pastor Theo Lamers Gildemis ivm feest H. Antonius
Zondag	16	11.00	Eucharistieviering Pastor Theo Lamers m.m.v. Crescendo De dopelingen 2010 komen mee !
Woensdag	19	19.00	Eucharistieviering Pastor Kees Michielse
Zaterdag	22	19.00	Oecumenische Taizéviering (gebedsweek van de eenheid) Pastor Theo Lamers
Zondag	23	11.00	Eucharistieviering Pastor Kees Michielse m.m.v. St Jozef Cantorij
Woensdag	26	19.00	Eucharistieviering Pastor Kees Michielse
Zaterdag	29	19.00	Eucharistieviering Pastor Theo Lamers
Zondag	30	11.00	Eucharistieviering Pastor Theo Lamers m.m.v. DieDrie

Sint Martinus Parochie

Liturgische Kalender

Januari 2011

Nieuwjaar – Maria, Moeder van God		
Zaterdag 1-1	10.30 uur	Eucharistieviering m.m.v. Herenkoor
Openbaring van de Heer – Driekoningen		
Zondag 2-1	10.30 uur	Eucharistieviering m.m.v. Dames- en Herenkoor

St. Martinuskerk gesloten

Vanaf 3 januari a.s. is de Martinuskerk enkele maanden gesloten in verband met de binnenrestauratie.

U, Martinusparochianen, bent natuurlijk weer van harte welkom in onze H. Jozefkerk. Na afloop van de zondagsmis bent u uiteraard ook weer uitgenodigd voor een kopje koffie, thee of aanmaaklimonade.

--- 0 ---

Eerste Heilige Communie 2011

In het voorjaar gaan we weer beginnen met de voorbereidingen op de Eerste Heilige Communie. Kinderen uit groep 4 kunnen zich aanmelden voor het communieproject. De datum van de Eerste Heilige Communie is gepland op zondag 5 juni 2011 in de St.Martinuskerk en op zondag 19 juni 2011 in de H. Jozefkerk.

De communicanten kunnen zich opgeven door middel van een aanmeldingsformulier, dat op de Cuijkse basisscholen wordt aangeboden, of via de website van de H. Jozefparochie: www.parochiecuijk.nl, onder het kopje jongeren. Een aanmeldingsformulier invullen op het parochiekantoor tijdens de gangbare openingstijden kan natuurlijk ook.

Van het bestuur

Wist U dat .....

- » op dinsdag 30 november een deel van ons bestuur naar Den Bosch is geweest om op het Bisdom te praten over ons kerkgebouw in de toekomst. Onze bestuursleden geven aan dat het een goed gesprek is geweest. Eerst worden alle 'ins and outs' van het gesprek met alle bestuursleden besproken en daarna volgt er een algemeen verslag in het volgende parochieblad.
- » de actie Kerkbalans 2011 er aan zit te komen! We gaan dit jaar alle parochianen via een persoonlijke brief benaderen. Deze brief zal met het parochieblad dat eind januari 2011 uitkomt, worden bezorgd. In dezelfde parochiebladuitgave kunt u meer over de actie Kerkbalans lezen.
- » de familie Twal uit de Bereklaauw in november naar Spanje is geëmigreerd. Nel heeft enkele jaren mede de koffie, thee en aanmaaklimonade na de viering van 11.00 uur verzorgd. Wij wensen Nel, Wens en Vitas samen met Sheila , Arjan en Nels, kleinkinderen Jason en Peyton heel veel geluk toe in het mediterrane zuiden.
- » op zondag 5 december een collectebus achter in onze kerk heeft gestaan waarvan de opbrengst ten goede komt aan een school - boerderij in Sulawesi (Indonesië). Samen met het Bisdom en de stichting Fidesco tracht men 40.000 euro bijeen te brengen voor de aanschaf van een trekker en wat ander mechanisch landbouw materiaal.
- » het op de zondag van 5 december net leek alsof onze eigen parochianen 'getrakteerd' werden op een winterse kou in onze kerk, zo stervenskoud was het. Maar bij navraag bleek gelukkig dat een kapot element in het verwarmingssysteem de oorzaak was van deze winterse belevenis in onze anders zo warme kerk. Dit ongemak – excuses hiervoor – is inmiddels verholpen!
- » op 25 september de jonge Italiaanse Chiara Bandano zalig werd verklaard. Voor deze bijzondere gebeurtenis kwamen zo'n 13.000 mensen naar Rome. Eigenlijk kwamen ze niet omdat Chiara zo bijzonder was maar meer omdat ze zo normaal was. Een heel gewoon meisje met menselijke en geestelijke idealen, waarin ze haar geluk vond. Jongeren van deze tijd herkennen zich in haar en kwamen dan ook massaal op getuige te zijn .

- » per 3 januari a.s. de St. Martinus kerk voor enkele maanden gesloten gaat worden. Tot wanneer de monumentale kerk voor de centrumparochianen dicht zal blijven weet men niet. Maar uiteraard zullen wij alle parochianen van de Martinus parochie in die tijd in onze Jozefkerk met open armen verwelkomen.
- » er op zaterdag 22 januari 2011 in het kader van de gebedsweek voor de eenheid in onze Jozefkerk een Oecumenische Taizéviering is, waarvoor wij u van harte uitnodigen.
- » de onlangs tot hulpbisschop benoemde pastoor Rob Mutsaerts een kinderboek heeft geschreven, waarbij hij zich liet inspireren door schoolkinderen, misdienaars en voetballertjes uit zijn dorp. Het boek heeft telkens een link met een Bijbelverhaal. De titel luidt: “Met fietskaart en kompas”. De auteur zegt zelf: “Kinderen verwonderen zich nog en hebben een fijn vermogen om dingen aan te voelen!”.

Echt een boek voor gezinnen met kinderen, alsook voor andere opvoeders zoals opa's en oma's, leerkrachten en parochiële werkgroepen. Het boek is te bestellen bij de reguliere boekhandel voor nog geen € 15,- onder ISBN 978 90 75 71 79 52.

- » **dit een herhaalde oproep is voor alle vrijwilligers van onze Jozefparochie: “ Beste medewerkers, vergeet niet om in de kerstweek even de pastorie te bezoeken (open tussen 9 en 12 uur) om uw kerstattentie op te (laten) halen . Natuurlijk wordt u zoveel mogelijk ontvangen met koffie, thee of aanmaaklimonade”.**
- » Tenslotte wenst ons bestuur alle parochianen fijne, gezellige kerstdagen toe en een fantastisch begin van het jaar 2011.

Parochiestatistiek

Gedoopt

28 november Sam van Benthum, Zilveresdoorn 45 Cuijk

Wij wensen de ouders en familie van harte geluk met de doop van hun kind en wij wensen hen kracht, wijsheid en inzicht bij de christelijke opvoeding, waarbij deze doop een goede start moge zijn.

Overleden

4 december Dora Nagelhout-Lucassen (79 jaar), Wezelhof 14 Cuijk

Familie en vrienden willen wij condoleren met dit verlies.

Wij wensen hen sterkte in deze zware dagen.

--- 0 ---

Mededelingen

- De parochie is gewoonlijk iedere dag te bereiken, telefonisch (312233) of ter plaatse, de Valuwe 1, van 9 – 12 uur. De pastoriëwacht kan u de weg wijzen, ook in spoedgevallen.
- Misintenties kunnen van Ma t/m Vr van 9-12 uur persoonlijk of telefonisch worden opgegeven. De kosten zijn door het bisdom vastgesteld op € 10,-
- Pastor Theo Lamers heeft een open spreekuur op woensdag van 9 - 10 uur. U kunt dan gewoon binnenlopen of bellen naar tel: 312233. Ook op de andere dagen zal Pastor Lamers er vaak zijn, maar niet met regelmaat. Verder is hij meestal bereikbaar bij de Martinusparochie tel. 312555. Zijn e-mailadres is: th.lamers@martinuscuijk.nl
- Iedere maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag om 17.30 uur is het mogelijk om gedurende 10 minuten gezamenlijk het liturgisch avondgebed te bidden in de Mariakapel van de kerk. Iedereen is van harte welkom !
- Het Gironummer van de parochie is: 1455464 en het Banknummer van de parochie is: 11 05 03 872
Wilt u deze nummers noteren bij uw financiële boekhouding?
- Het mailadres van de parochie is: parochiehojzefcuijk@hetnet.nl
- De website is: www.parochiecuijk.nl

STRIP

met het verhaal van Francisous
? ? Hij wist niet wat hij verder moest met zijn leven.

Hij had veel en toen.....

in het oude vervallen

kerkje van San Damiano zag hij dit kruis en Jezus lei tegen hem...

Zie je niet dat mijn kerk in verval is ga het herstellen!

Hij gaf al zijn geld weg en zijn mooie kleren

en ging bedelen en prediken maar de mensen lachten hem uit

Of had Jezus iets anders bedoeld?

Maar zijn vader was woedend, haalde hem naar huis en sloot hem op.

Hoe zal dit aflopen?
wordt vervolgd

